

[Lis Groes.]

i samme retning. Det vil f. eks. utvivlsomt være lettere at erhverve arealer i Sønderjyllands tyndt befolkede egne, medens det på den anden side vil være vanskeligt at finde det brede akademiske miljø dernede.

Hvis vi alene holder os til dagens tekst, den nye lægeskole, synes de sagkyndige at være enige om, at Odense har — eller måske rettere i løbet af kort tid vil have — den fornødne hospitalskapacitet til et nyt medicinsk fakultet.

Universitetsbetænkningen unnlader forsigtigt direkte at tage stilling til placeringen af et tredje universitet. Man er enig om, at den fordobling af studentertallet, der ventes i de kommende år, ikke kan klares, selv om man får den planlagte udbygning af de to universiteter, men Københavns universitet er inde på tanken om at placere et tredje universitet i Københavns omegn, hvorved der blandt andet kunne opnås et frugtbart samarbejde mellem det gamle og nye universitet.

Ud fra landsplanlægningssynspunktet må man dog sikkert foretrække at følge den højtærede minister i at henlægge den nye lægeskole til Odense. I den meget udførlige betænkning, afgivet af et særligt Odenseudvalg, findes vægtige argumenter for, at Odense skulle opfylde samtlige de kriterier, universitetsbetænkningen opstiller, idet man dels mener at råde over tilstrækkelige arealer, dels har hospitalskapacitet, dels vil få mulighed for samarbejde med den kommende landbohøjskole og endelig ud fra et landsplanlægningssynspunkt må siges at være centralt placeret. Det brede akademiske miljø findes vel ikke helt i dag, men dette minus vil der være i forbindelse med enhver placering uden for de steder, hvor de to nuværende universiteter ligger.

Århus måtte i sin tid kæmpe en heroisk kamp, inden det lykkedes at få et universitet dertil. I dag kan alle se, at tanken var rigtig, og samtidig, at det er lykkedes Århus at skaffe en kreds af fremragende videnskabsmænd til universitetet, således at den kvalitetsmæssige standard er helt i topklasse. Kan man i Odense få held til at løfte opgaven på samme vis, som det er sket i Århus, tror jeg, det kan være af den allerstørste betydning for hele vort samfund. Selv om vi i dag kun er blevet anmodet om

at tage stilling til en kommende lægeskole, så ved vi, at der næppe vil gå lang tid, inden den højtærede minister kommer igen med henblik på en videre udbygning.

Skal denne ske i Odense, eller bør vi eventuelt placere et humanistisk fakultet i Sønderjylland? Personlig har jeg megen sympati for tanken om et sønderjysk universitet. Sønderjylland har et stærkt udbygget undervisningsvæsen med to seminarier og adskillige andre skoler for ungdommen. Et universitet dér ville betyde en videre udbygning af noget allerede påbegyndt. Men vil det være muligt at få en tilstrækkelig kreds af studerende derned? Vil man kunne bevæge videnskabsmænd til at tage arbejdet op dernede? Vil der kunne skabes et tilstrækkeligt økonomisk grundlag? Disse spørgsmål skal vi heldigvis ikke besvare i dag. Det vil være muligt i den kommende tid at få dem nærmere belyst, men helt kommer vi vel ikke uden om, at placeringen af det tredje lægefakultet i Odense giver os alle en forhåndsformodning om, hvor det tredje universitet kommer til at ligge.

Såfremt det går, som jeg tror det kommer til at gå, vil jeg imidlertid gerne spørge den højtærede minister, om det ikke var muligt at placere en aflægger af statens lærerhøjskole i Sønderjylland. Jeg har forstået, at der er stærk brug for en sådan udvidelse, og derigennem kunne man måske med tiden skabe baggrund for et fjerde universitet i landsdelen.

Samtidig vil jeg gerne bringe en anden tanke frem. Når der er så stor interesse knyttet til at få universitetet til en bestemt del af landet, er en af årsagerne den stimulations, som et sådant universitet betyder i det folkelige oplysningsarbejde. Vi har imidlertid en folkeuniversitetsforening med storartede talere og emner, men det er meget vanskeligt at få talere i tilstrækkelig grad ud til provinsen, hvor gerne folkeuniversitetsforeningen ellers ville. Vi har selv prøvet det i Dansk Kvindesamfund, så jeg ved, hvad jeg taler om. Var der ikke mulighed for, at man kunne tage dette spørgsmål op og tilbyde provinsen og dens foreningsliv at bringe folkeuniversitetet ud til folket i højere grad, end tilfældet hidtil har været?

Må jeg slutte med at udtale min glæde over, at regeringen ikke har nølet med at